

שׁטְמָאוֹ אֶת הַמִּקְדֵּשׁ בְּנָשִׁים נְכָרוֹת. מִכֹּאן, מַיִם שָׁמְטָמוֹ אֶת עַצְמוֹ לִמְطָה, הַוָּא טָמָא לְמַעַלָּה. וּמַיִם שָׁמְקְדֵשׁ עַצְמוֹ לִמְטָה, מַקְדֵשׁ לְמַעַלָּה. וְעַל כֵּךְ קַיּוֹ רָאוּיִם שִׁיעָשָׂה לְהַמְּנֻסָּבָה שְׁעָה שִׁיצָּאוּ מִבְּכָל כָּאוֹתָה שְׁעָה שִׁיצָּאוּ מִמְּצָרִים, אֶלָּא שָׁגָרָם החטא.

ובחמשה עשר לחדר חדש הראשון החלק של אברם, שהוא הראשון ואחיו ברגת חסד, והוא מקריבים לקדוש ברוך הוא שני פריט, להוטר שני חלקים לדרגת חסד מהעתיק הקדוש. איל אחד בוגר דרגת יצחק, ואיריך איל, לשון של מקיפות, משומש חלקו חזק המים. ואיריך שתסכים אותה דרגת הגבורה עם חסד עליון לעשיות חסד עם כל ישראל, ולהפרע מאותם שמציקים להם, ולהקיפו צד המים. זהו שפטותם בראשית ^ו מחשך הלבן.

שבעה כבשים תמים - בוגר כל הדרגות שישתפלמו בו. וכן בכל יום ויום שבעה כבשים, ביום הראשון העליונים, כל אחד נתן בסוד של שבע. ויהיו שבע שבתות תמים לקלל את הארץ העליון של התורה. שער חטאה לכל על טמאת המקדש, ולא תהייה רשות לאוthon שער לערב ולא להסתין על ישראל.

(מדבר כ"ח) וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חידשה - בוגר דרגת יעקב, שהרי או נתן העולם והתחדש, והוא מונים שבעה שבועות כדי לחתב בכל ביובל העליון, שנוננת לבן הבכור הזה עטרה של תורה שונכללה בארכאים ותשעה פנים, ויצאה מתקמה העליונה לבן הבכור הזה על ידי משה שאחיו גם בברכה זו. זהו שפטותם שיר א צאינה וריאינה בנות ציון

דמסaab גְּרָמִיה לְתִפְאָ, מְסָאָב לְעִילָּא. וּמְאָן דְּקָדִישׁ גְּרָמִיה לְתִפְאָ מְקָדֵשׁ לְעִילָּא. וְעַל דָּא רָאוּיִן הוּא דִּיתְעַבֵּד לְהֹו נִיסָּא בְּהַיָּא שְׁעַטָּא דְּנַפְקָו מְבָבֵל כְּשֻׁעְטָא דְּנַפְקָו מִמְּצָרִים. אֶלָּא דְּגָרִים חֹבָא.

ובחמשה עשר לירחא קדמאת חולקא דאברהם דאייה קדמאת ואחד בדרגא דחס"ד. אונן מקריבין לקדשא בריך הוא תרין פריטים לאוספא תרין חולקין לדרגא דחסד מעתקא קדישא. איל אחד לקלל ברגא דיזחק יבענן איל לישנא דתקיפו, בגין דחולקא דידייה פקיפו מיא. ובউנן דיספקם ההוא דרגא בגבור"ה בחסד עלאה למופעד טיבו עם כל ישראל. ולאתפרקא מאינו דעakin לוֹן ולאשחרא ליה סטרא דמיין, האי דכתיב (פואשת ל') מחשוף הלבן.

שבעה כבשים תמים. לקלל בלהו דרגין דישטילמוני ביה. ובן בכל יוֹמָא וַיּוֹמָא שבעה אמרין ביומא קדמאת דכולחו שבעה יומין עלאין כל חד אשתלים ברוזא דשבע ויהוֹן שבע שבתות תמים לקלל נהיירו עלאה דאוריתא. שער חטאה לכפרה על סאייבו דמקדשא ולא יהא ליה רשו לההוא שער לערבבא ולא לאסטנא על ישראל.

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חידשה. (במדבר כ"ח) לקלל דרגא דיעקב דהא כדין אשתלים עלמא ואותחדר. ואונן מגינן שבע

שבועין בגין לחברא כלא ביובל לא עלאה דיהבא להאי ברא בוקרא עטרה דאוריתא דאתפלילת בתשעה וארבעין אנפין ונפקא מהכמה עלאה באינו חמישין שעורי בינה.

שונכללה בארכאים ותשעה פנים, ויצאה מתקמה העליונה לבן הבכור הזה על ידי משה שאחיו גם בברכה זו. זהו שפטותם שיר א צאינה וריאינה בנות ציון